

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Die xviiij. Septembris. In Festo Sancti Josephi A Cupertino
Confessoris, Ordinis Minorum Sancti Francisci
Conventualium**

Paderbornæ, 1770

Die xviiij. Septembris. In Festo Sancti Josephi A Cupertino Confessoris,
Ordinis Minorum Sancti Francisci Conventualium. Duplex Minus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62850](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62850)

Die xviii. Septembris.

IN FESTO

SANCTI JOSEPHI A CUPERTINO

CONFESSORIS,

Ordinis Minorum SANCTI FRANCISCI
Conventualium.

DUPLEX MINUS.

*Omnia de Communi Confessoris non Pontificis
præter ea, quæ sequuntur.*

IN PRIMIS VESPERIS.

Ad Magnificat. Antiph. Mortuus sum, &
vita mea est abscondita cum Christo in Deo.

ORATIO.

Deus, qui ad Unigenitum Filium tuum
exaltatum à terra omnia trahere dispo-
suisi? perfice propitius, ut meritis, & exem-
plo Seraphici Confessoris tui Josephi supra
terrenas omnes cupiditates elevati ad Eum
pervenire mereamur. Qui tecum vivit,
& regnat &c.

IN PRIMO NOCTURNO.

Lectio I.

De Epistolâ secundâ Beati Paulo Apostoli
ad Corinthios. Cap. 4. v. 6. ad 12.

Deus, qui dixit de tenebris lucem splen-
descere, ipse illuxit in cordibus nostris
ad illuminationem scientiæ claritatis Dei, in
facie Christi Jesu. Habemus autem thesau-

A

rum

rum istum in vasis fictilibus: ut sublimitas sit virtutis Dei, & non ex nobis. In omnibus tribulationem patimur, sed non angustiamur: aporiamur, sed non destituitur: persecutionem patimur, sed non derelinquimur: dejicimur, sed non perimus: semper mortificationem Jesu in corpore nostro circumferentes, ut & vita Jesu manifestetur in corporibus nostris. Semper enim nos, qui vivimus, in mortem tradimur propter Jesum: ut & vita Jesu manifestetur in carne nostra mortali. *R. Euge serve bone &c.*

Lectio II. Cap. 5. v. 1. ad 9.

Sciamus enim, quoniam si terrestris domus nostra hujus habitationis dissolvatur, quod ædificationem ex Deo habemus, domum non manufactam, æternam in cœlis. Nam & in hoc ingemiscimus, habitationem nostram, quæ de cœlo est, superindui cupientes: si tamen vestiti, non nudi inveniamur. Nam, & qui sumus in hoc tabernaculo, ingemiscimus gravati: eo quod nolumus expoliari, sed supervestiri: ut absorbeat, quod mortale est, à vita. Qui autem efficit nos in hoc ipsum, Deus, qui dedit nobis pignus spiritûs. Audentes igitur semper, scientes, quoniam dum sumus in corpore, peregrinamur à Domino: (Per fidem enim ambulamus, & non per speciem.) Audemus autem

tem

tem, & bonam voluntatem habemus magis peregrinari à corpore: & præsentem esse ad Dominum. *R.* Justus germinabit &c.

Lectio III. Cap. 12. v. 1. ad 10.

Si gloriari oportet (non expedit quidem) veniam autem ad visiones, & revelationes Domini. Scio hominem in Christo ante annos quatuordecim (sive in corpore, sive extra corpus, nescio, Deus scit) raptum hujusmodi usque ad tertium cælum. Et scio hujusmodi hominem (sive in corpore, sive extra corpus, nescio, Deus scit) quoniam raptus est in Paradisum; & audivit arcana verba, quæ non licet homini loqui. Pro hujusmodi gloriabor: pro me autem nihil gloriabor, nisi in infirmitatibus meis. Nam, & si voluero gloriari, non ero insipiens: veritatem autem dicam: parco autem, ne quis me existimet supra id, quod videt in me, aut aliquid audit ex me. Et ne magnitudo revelationum extollat me, datus est mihi stimulus carnis meæ angelus Satanæ, qui me colaphizet. Propter quod ter Dominum rogavi, ut discederet à me: & dixit mihi: sufficit tibi gratia mea; nam virtus in infirmitate perficitur. Libenter igitur gloriabor in infirmitatibus meis, ut inhabitet in me virtus Christi. *R.* Iste cognovit justitiam &c.

IN II. NOCTURNO.

Lectio IV.

Josephus à Cupertino, Oppido in Salentini-
nis Dicecesis Neritonensis, anno reparatæ
salutis millesimo sexcentesimo tertio, piis
ibidem parentibus ortus, Deique amore
præventus pueritiam, atque adolescentiam
summâ cum simplicitate, morumque inno-
centiâ transegit. A diuturno, molestoque
morbo patientissimè tolerato Deiparæ Vir-
ginis ope liberatus se totum pietatis operi-
bus, ac excolendis virtutibus dedit: utque
Deo ad majora vocanti se intimiùs conjun-
geret, Ordini Seraphico nomen dare consti-
tuit. Post varios eventus voti tandem com-
pos factus, apud Minoros Conventuales in
Cænobio Cryptulæ, inter Laicos primùm
ob litterarum imperitiam, deinde inter Cle-
ricos Divinâ dispositione connumeratus est.
Sacerdotio post solemnia vota initiatus,
perfectius sibi vitæ institutum proposuit.
Quamobrem mundanis quibuscumque af-
fectibus, terrenisque rebus penè ad vitam
necessariis illico à se abdicatis, ciliciis, fla-
gellis, catenis, omni demum asperitatum,
ac pœnarum genere corpus afflixit, spiri-
tum verò sanctæ orationis, altissimæque
contemplationis assiduitate dulciter enutri-
vit. Hinc factum est, ut Charitas Dei, quæ
jam

jam erat in ejus corde à prima ætate diffusa,
miro, planèque singulari modo indies co-
ruscaverit. *R.* Honestum fecit &c.

Lectio V.

ELuxit præcipuè ardentissima ejus chari-
tas in ecstasibus ad Deum suavissimis,
stupendisque raptibus, quibus frequenter
afficiebatur. Mirum autem, quod alienato à
sensibus animo statim ab ecstasi eum revoca-
bat sola obedientia. Hanc quippe virtutem
eximio studio prosequabatur, dicere soli-
tus, se ab ea veluti cæcum circumduci, &
mori potiùs velle, quàm non obedire. Pau-
pertatem verò Seraphici Patriarchæ ita æ-
mulatus est, ut morti proximus Prælato suo
asserere verè potuerit, se nihil habere, quod
more Religiosorum resignaret. Itaque Mun-
do, sibi que mortuus vitam Jesu manifesta-
bat in carne sua, quæ dum in aliquibus ex-
turpitudine obscœnum flagitium sentiebat,
prodigiosum de se efflabat odorem, indici-
um nitidissimæ illius puritatis, quam, im-
mundo Spiritu vehementissimis tentationi-
bus frustra obnubilare diu conante, servavit
illæsam, tum arctâ sensuum custodiâ, tum
jugi corporis maceratione, tum denique
speciali protectione purissimæ Virginis Ma-
riæ, quam Matrem suam appellare consue-
vit, ac veluti Matrem dulcissimam intimo
cor-

cordis affectu venerabatur, eamque ab aliis
venerari exoptabat, ut cum ejusdem patro-
cinio, sicut ipse agebat, omnia bona con-
sequerentur. R. Amavit eum Dominus &c.

Lectio VI.

Hæc Beati Josephi sollicitudo à sua erga
Proximos charitate prodibat; tanto
enim animarum zelo exardebat, ut omni-
um salutem modis omnibus instantissimè
procuraret. Extendens pariter charitatem
suam in Proximum sive pauperem, sive in-
firmum, sive quacumque alia tribulatione
vexatum, quantum in ipso erat, illum re-
creabat. Nec alieni erant ab ejus charitate,
qui objurgationibus, probris, omnisque ge-
neris injuriis ipsum appetere; nam eadem
patientiam, mansuetudine, vultusque hilari-
tate talia excipiebat, quàm tot inter, ac tantas
vicissitudines resplenduit, dum vel Modera-
torum Ordinis, vel Sacræ Inquisitionis jussu
hac illac errare; versarique coactus est.
Quamquam verò Populi non solùm, sed Vi-
ri Principes eximiam ejus sanctitatem, & su-
perna charismata admirarentur; eam nihilo-
minus erat humilitate, ut magnum se pec-
catorem reputans Deum enixè deprecare-
tur, ut sua ab eo illustria dona removeret;
homines verò exoraret, ut in eum locum
mortuum ejus corpus injicerent, ubi memo-
ria

ria sui esset prorsus oblitterata. At Deus, qui ponit humiles in sublime, quique Servum suum, dum viveret, cœlesti sapientiâ, prophetia, cordium perscrutatione, curationum gratiâ, cæterisque donis cumulatissimè exornaverat, ejus quoque mortem iis, quibus ipse antea prædixerat, loco, ac tempore, anno ætatis suæ sexagesimo primo, Auximi in Piceno pretiosam reddidit, sepulchrumque gloriosum. Illum denique etiam post obitum miraculis coruscantem Benedictus Quartusdecimus Beatorum, Clemens Tertiusdecimus Sanctorum fastis adscripsit; ejus autem officium, & Missam CLEMENS Quartusdecimus ejusdem Ordinis ad Universam Ecclesiam extendit. & Iste homo &c.

IN III. NOCTURNO.

Lectio S. Evangelii secundum Matthæum.

Lectio VII.

Cap. 22.

In illo tempore loquebatur Jesus Principibus Sacerdotum, & Pharisæis in parabolis dicens: Simile factum est regnum Cœlorum homini Regi, qui fecit nuptias filio suo. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papæ.

Lib. 2. Homiliar. Homil. 38. circa medium.

Quia jam, largiente Domino, Nuptiarum Domum, idest sanctam Ecclesiam, intrastis, solerter, Fratres, aspiciate, ne aliquid

de

de mentis vestræ habitu Rex ingrediens reprehendat. Cum magno enim cordis timore pensandum est, quod protinùs subditur: Intravit autem Rex, ut videret discumbentes, & vidit ibi hominem non vestitum veste nuptiali. Quid, Fratres charissimi, exprimi, per nuptialem vestem putamus? Si enim vestem nuptialem baptisma, vel fidem dicimus, quis finè baptisate, & fide has nuptias intravit? Eo enim ipso foris est, qui necdum credidit. Quid ergo debemus intelligere nuptialem vestem, nisi charitatem? Intrat enim ad nuptias, sed cum nuptiali veste non intrat, qui in sancta Ecclesia assistens fidem habet, sed charitatem non habet. Rectè enim charitas nuptialis vestis vocatur, quia hanc in se Conditor noster habuit, dum ad faciendæ sibi Ecclesiæ nuptias venit.

R. Iste est, qui ante Deum &c.

Lectio VIII.

Solâ quippe dilectione Dei actum est, ut ejus Unigenitus mentes sibi electorum hominum uniret. Unde & Joannes dicit: Sic enim dilexit Deus Mundum, ut Filium suum Unigenitum daret pro nobis. Qui ergo per charitatem venit ad homines, eandem Charitatem innotuit vestem esse nuptialem. Omnis ergo vestrûm, qui in Ecclesia positus Deo credidit, jam ad nuptias intravit: sed
cum

cum nuptiali veste non venit, si charitatis gratiam non custodit. Et certè Fratres, si quis ad carnales nuptias esset invitatus, vestem mutaret, congaudere se Sponso, & Sponsæ ex ipso sui habitûs decore ostenderet, inter gaudentes, & festa celebrantes despectis vestibus apparere erubesceret. Nos ad Dei nuptias venimus, & cordis vestem mutare dissimulamus. Congaudent Angeli, cùm ad cœlum assumuntur electi. Quâ ergo mente hæc spiritualia Festa conspiciamus, qui nuptialem vestem, id est charitatem, quæ sola nos speciosos exhibet, non habemus. R. Sint lumbi vestri &c.

Lectio IX.

Sciendum verò est, quia, sicut in duobus lignis, superiore videlicet, & inferiore vestis textitur: ità in duobus præceptis charitas habetur, in dilectione scilicet Dei, & Proximi. Scriptum quippe est: Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota anima tua, & ex tota virtute tua, & proximum tuum sicut te ipsum. Quia in re notandum est, quia in dilectione Proximi mensura amoris ponitur, cùm dicitur: Diliges proximum tuum sicut te ipsum. Dei autem dilectio nullâ mensurâ constringitur, cùm dicitur. Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, ex tota anima tua, ex tota

vir-

virtute tua. Non enim iubetur quisque
quantum diligat, sed ex quanto, cum dicitur,
ex toto; quia ille veraciter Deum diligit,
qui sibi de se nihil relinquit. Duo ergo ne-
cesse est ut charitatis præcepta custodiat,
quisquis habere in nuptiis vestem nuptia-
lem curat. Te Deum.

Ad Benedictus.

Antiph. Ostendit mihi (Dominus) fluvi-
um aquæ vivæ, splendidum tamquam cry-
stallum procedentem de sede Dei, & Agni.

IN SECUNDIS VESPERIS.

Ad Magnificat.

Antiph. Existimo omnia detrimentum
esse propter eminentem scientiam JESU
Christi Domini mei.

*De præcepto in Univ. Eccl. recitand. ab
omnib. Christifidel. tam Secul. quàm Regul.
utriusq. Sexûs, qui ad horas Canonic. tenen-
tur, (cum Mis. prop.) ex Decr. Urbis &
Orbis edito à Clemente PP. XIV. sub Die
8. Aug. 1769.*

Juxta Exemplar Romanum.

Cum Permissu Superiorum.

Paderbornæ Typis & Sumptibus Wilhelmi
Junffermann, Typog. Aul. 1770.